

SAMORASTNIK ŠT. 2

(GLASILO DEVETOŠOLCEV)

OŠ Prežihovega Voranca

Ravne na Koroškem, junij 2010

TO SMO MI – LETOŠNJI DEVETOŠOLCI

Od leve proti desni: čisto spredaj: Blaž Pesičer; prva vrsta: Miha Petek, Žiga Štosir, Aljaž Turičnik, Peter Suhodolčan, Alen Čepin; druga vrsta: Simona Uranc (razredničarka 9. a), Tomaž Podgoršek, Eva Lesičnik, Anja Hranjec, Katja Čagran, Žan Krajnc, Vid Pavše, Oskar Ramšak, David Jovič, Gregor Čuk (razrednik 9. b), Žiga Bogataj, Andrej Kogelnik; tretja vrsta: Boštjan Iglar, Nino Kučej, Anja Jelen, Viktorija Obretan, Klara Pavleković, Iza Mlakar, Joshua Kučej, Nuša Dretnik, Tanja Kovač, Alja Šuler, Ožbi Sonjak, David Marošek, Luka Čas; zadnja vrsta: Gregor Vezonik, Aleš Mravljak, Domen Perger, Arsen Hagjaj, Živa Ledinek, Tea Repotočnik, Jelena Grgič, Klara Štavdekar, Tjaša Kovačič, Lara Donik, Urška Kiselak, Tjaša Geršak, Nika Veber, Lara Medved, Nežka Prosenjak.

Drage devetošolke, dragi devetošolci!

Zavedajte se, da boste za vse življenjske uspehe in neuspehe v glavnem odgovorni sami. Zato naj vas na tej poti spremljata modrost in sreča.

Želim vam, da bi znali prebroditi vse pasti, ki vas čakajo, ter da bi cilje in sanje, ki ste si jih zastavili, uresničili.

vaš ravnatelj

Mojemu 9. a-razredu!

Spomini nas delajo žive.

Verjamem in upam, da vam je naša šola pustila veliko lepih, lepših in najlepših spominov.

Meni jih zagotovo je, saj ste bili moj prvi razred in prvega ne pozabiš nikoli.

Ko se bodo za vami zaprla šolska vrata, bodo nam ostali le še spomini, vas pa čaka tam širni svet in mnogo poti s čudovitimi doživetji in še lepšimi spomini. Na tej poti vam vsem skupaj želim le še **SREČNO**.

Razredničarka Simona Uranc

HVALA

Doma toplo gnezdece mama nam tke,
so spletale v šoli ga vaše roke.

Toplino, ljubezen dajali ste nam
in ta od vseh nas znova vrača se k vam.

Hvaležnost izražamo vam ob odhodu za vse, kar ste
dajali nam.

Hvaležni smo vam za vaš trud, za vaš čas,
za vso energijo, zaupanje v nas.

Kamor že pot nas bo naša vodila,
bo nanjo luč notranja vaša svetila.

V svojo prihodnost z zaupanjem zremo,
novim uspehom naproti zdaj gremo.

Anja Hranjec

Najprej smo bili vsi b-razred, potem smo se delili in so eni šli v c, zatem pa smo zopet prišli skupaj ista ekipa in sedaj smo že šest let znani kot »ajevci«. Tudi naše število se je spreminjalo, nekateri sošolci so odšli, drugi so prišli. Sedaj, ko se poslavljamo od te šole, nas je 24. Vsak bo odšel v svojo smer, to glasilo pa bo ostalo kot dokaz, da smo nekoč bili skupaj.

TAKI SMO v 9. A

VID harmoniko igra
in z njo narod zabavati zna.
Nalogo prepisati da,
ker je dobra dušica.

LUKA pravi je falot,
rad jagodni ima kompot.
Pogosto rad ušpiči kaj,
a ne iz zlobe, saj ni zmaj.
Res prijatelj je pravi,
ki pomaga ti v visoki travi.

ARSEN, redko te vidim,
a ko se to zgodi,
s sestro si in paziš,
da se ji kaj ne zgodi.

DAVID je kul frend in je total faca.
Vedno zna vse nasmejati.
Dober je v vseh športih
in v računalniških igricah.

VIKTORIJA, sošolko kot si ti, redko se dobi.
Ob tebi vse se spremeni in večji smisel dobi.
Ob tebi vsa žalost odhiti in nič več težko ni.
Odkar te poznam, te za dobro sošolko imam.

ALJA rada se zabava, kadar družba je prava.
V šoli tiho je kot miš, zunaj pa je več ne uloviš.
Nežna je duša, ki vsem odpušča.
V srcu njenem dobra oseba živi.

LARA MEDVED rada otroke in urejene roke ima.
Lepo se oblači, ker ji pomagajo krojači.
Prijazna po srcu je in rada nasmeje se.

NIKA VEBER zelo prijazna je in vedno smeje se.
Rada po trgovinah hodi
in je oblečena po najnovejši modi.

Naša **ANJA** vedno o fantih sanja.
Naša Anja je vedno glasna, a nikoli dolgočasna.
Dobro ve, kaj si želi in si to vedno izbori.

ALEN moj prijatelj je in veliko druživa se.
Rad z drugimi se zabava, saj je faca ta prava.
Ko je na biciklu, je čisto srečen, a njegov bicikel
ne bo več en.

Naša **TJAŠA** pridna je in vedno rada smeje se.
Dobra je učenka,
njene redovalnice ne kazi nobena enka.

Ko v razredu vse mirno je,
MIHA s svojimi neumnostmi začne.
Ko veter zapiha, se nam nasmiha.
In ko delo se prične, Petek izklopi se.

ŽAN harmoniko igra in igrice rad ima.
Veliko šali se in s tem nasmeje prav vse.
Faca on je prava, saj večna je zabava.

ŽIGA Bogy odbojkaš je pravi,
na prvo mesto nas vedno spravi.
S svojim petjem očara vse,
saj on res pravi talent je.

Za **LARO DONIK** moda nikoli ni bila šala,
zato nas vedno s svojim stilom očara.
Da pa ne bi mislili, da je razvajena punčara,
naj vam povem, da vsakemu rada pomaga.

TANJA rada pomaga in se smeji,
kadar pa je treba, jezik ostro zavrti.
Zanjo rečem lahko eno le,
da super prijateljica je.

KLARA pridna je in včasih nasmeje se.
V šoli odlično ji gre in s tem pohvaliti se sme.
Rada pomaga vsem in je vzor ljudem.

HELENA vedno nasmejana je,
zato tudi valetarja dobila je.
Rada tudi otroke ima
in se z njimi igra.

PETER je pisatelj pravi
in kot umetnik včasih ni pri pravi.
Povedal sem resnico in se opravičujem,
če sem mu s tem naredil krivico.

Dekletu **NEŽA** je ime,
ve, kaj lahko in česa ne sme.
Igriva, vesela, razpoložena,
okrog ušes nič več zelena.
Modro barvo obožuje,
z nasmehom vsakogar obdaruje.

NIKA res je faca prava.
Je polna domislic in zelo razigrana,
včasih pa od vseh naporov tudi izčrpana.
Ko si šalo izmisli in jo pove,
do solz nasmeje te.

ALEŠ rad nogomet igra in se zraven vedno
smehlja.
Kadar gol zabije, mu gredo po glavi same
tumarije.

TOMAŽ RS igra in zraven se vedno smehlja.
Od jutra do večera RS igra,
popoldan v šoli, zvečer doma,
a brez igre biti ne zna.

GREGOR veseljak je pravi,
s punco rad se on pohvali.
Lase dolge on ima
in punce z njimi osvajat zna.

Skoraj neverjetno se zdi, da je minilo že devet let, odkar smo prestopili prag te šole. 1. a je z rumenimi ruticami in plišastimi »šviga zajčki« ponosno korakal po šoli. Potem pa so nas razdelili v tri razrede. Naše poti so se razdružile, a ostali smo prijatelji. Po dveh letih smo zopet postali sošolci, a tokrat smo bili »bejevc« in to smo tudi ostali. Vsako leto posebej je prineslo nekaj novega in odneslo nekaj starega. Poslavljam se. Življenje je kot knjiga: enkrat se začne in enkrat pride čas, da obrnemo zadnji list in potem sežemo po novi knjigi. Leta osnovne šole so za nami, a spomin na našo zgodbo bo ostal.

KONS. 9. B

PRIDE LETO, KO SE SPOZNAMO.

1. A ZAČEL JE SVOJO POT.

PO LETU PRVEM VELIKA SPREMEMBA.

IZ DVEH RAZREDOV TRIJE SO NASTALI.

POTI SO ŠLE VSAKA V SVOJO SMER.

DVE LETI KASNEJE SPET ZDRUŽIL NAS JE ZAKON.

NAMAKALI V HLADNEM MORJU SMO SE KOT 4. B

IN ZAČNEJO SE RESNA LETA,

KO V 5. B PRIDE NA OBISK GOSPA PUBERTETA.

ŠESTI RAZRED – ŠOLA V NARAVI:

SMUČANJE, SANKANJE, ŠČURKI NAOKROG SO SKAKALI.

V 7. B ODHAJALI SO STARI, PRIHAJALI NOVI SOŠOLCI.

SE NEUSTRAŠNO JE 8. B BORIL ZA KLJUČ IN PREVLADO NA ŠOLI.

ODŠTEVALI SMO MESECE, TEDNE IN DNEVE, DA BOMO TUKAJ 9. B:

KAR SE ZAČNE, SE ENKRAT KONČA.

SREDNJE ŠOLE ČAKAJO NA NAS.

POZABITI ŽELIMO PREPIRE IN NESOGLASJA.

NAJ OSTANETA MED NAMI SMEH IN VESELJE,

PRETEKLOST, SEDANJOST, PRIHODNOST :

GULJENJE OSNOVNOŠOLSКИH KLOPI JE ZA NAMI.

PONOSNO STOPAMO NOVIM DOGODIVŠČINAM NAPROTI.

ŽELJE IN UPANJA NAM DAJEJO MOČ

ZA USPEŠNO NADALJEVANJE POTI.

Tea Repotočnik in Živa Ledinek

BILI SMO IN BOMO 9. B

Živa

Andrej

Anja

Aljaž

Blaž

Boštjan

David

Domen

Eva

Izza

Jelena

Joshua

Katja

Klara

Nino

Nuša

Žiga

Tjaša

Tea

Urška

Oskar

Ožbi

**Pred deveti leti, ko smo se prvič srečali,
smo pogledali si v nedolžne te oči.**

**Postali smo rojaki in odšli smo naprej v najstniška leta,
ko fantje za roko držijo dekleta.**

Pa tako minevala so vsa ta leta in dekleta so bila vedno za fante zagreta.

Zdaj odveč so nam vse skrbi, ker to smo mi – devetošolci.

**Mi junaki, mi rojaki iz 9. b,
zdaj veliko nas že po sanje svoje gre.**

**Na poljih miline, v svetu tišine,
ustvarjamo pravico, ker ta pred nami pogosto izgine.**

PA DA BI ZNALI, BI VAM ZAPELI o lepotah učenja, o samotah zorenja

**Naše vragolije so polne domišljije,
še posebej pri biologiji, da ne govorimo o kemiji.**

Pa saj smo težavni, prav zato smo slavni.

Na poljih tišine, v zraku miline, na nebu modrine, mi dosegli smo svoj cilj,

ki dolg je bil prelepih 9 milj.

**Minila so leta in naša pesem je odpeta,
ostal bo le spomin na naš zadnji šolski cin cin cin.**

**Ostali bomo ednina, nerazdružljiva družina
in zrl si bomo v oči kot pravi prijatelji.**

Iza Mlakar

Brali smo odmev Narcis in Eho pesnika Borisa A. Novaka.

Potem smo poskušali napisati svoj odmev.

S sošolci smo dobri prijatelji postali	OSTALI
in upam, da si bomo znani ostali.	STALI
Rada bi dobre stare obdržala	DRŽALA
in nove prijatelje spoznala,	POZNALA
gimnazijo uspešno zaključila,	UČILA
čeprav vem, da se bom močno namučila.	MUČILA
Vse bi rada poskusila	SILA
in veliko doživela.	ŽIVELA
Na svet bom gledala z optimističnimi očmi,	MI
da bom lahko se z vsako težavo spoprijela.	PRIJELA

Klara Pavleković

ODMEV SRCA

Garati trdo za dosego želenega. *ENEGA*

Tukaj veliko je truda vloženega. *ENEGA*

Vzpon proti vrhu in cilj doseči. *SEČI*

Iz sanj se zbuditi, v realnost poseči. *SEČI*

Uspeh, uspeh, uspeh je želja bežna. *BEŽNA*

Vlaganje, delo, trud so dejstva neizbežna. *BEŽNA*

In potem sanje postanejo resnica. *ICA*

V srcu ostane misel ... naporna pot ni krivica. *ICA*

Živa Ledinek

Na bregu zazrem se v nebo. *SVETLO*

Tam oblaki se premikajo. *MODRIKAJO*

Sončni žarki se svetlikajo. *STIKAJO*

Začutim smisel in osmo čudo. *NEKDO*

V daljavi slišim potok žuboreti. *PETI*

Vse skrbi oddrvijo stran. *ODDAN*

Zdaj začutim sam svoj stan. *DAN*

Spoznam, da življenja nočem zatreti.	ZAPRETI
Ko srce hitreje začne mi biti.	ITI
Tekam vse naokrog.	DOLGONOG
Vem, da svojo pot moram hoditi.	VOZITI
V življenju sam ne smeš ostati.	OBSTATI
Le pogumno.	UMNO
Ničesar ne smeš se bati.	ZASTATI

Gregor Vezonik in Žiga Bogataj

ŽELIM se zamisliti,	MISLITI
srca bitje zaslišati,	SLIŠATI
biti zaljubljena.	LJUBLJENA
Želim sanje doseči,	SEČI
življenja cilje preseči.	SEČI
Želim srečo dojeti,	UJETI
svoje srce ogreti,	GRETI
tebe dobiti,	BITI
želje izpolniti.	POLNITI

Tea Repotočnik

Pišem pesem zate.	TE
Pišem pesem zame.	ME
Bel papir prepojen s temno bolečino.	INO
Tvoje modre oči.	OČI
Tvoj prekrasen nasmeh.	SMEH
Vse dobro, kar je bilo,	LO
je prehitro odšlo.	ŠLO
Kako naj živim?	VIM
Kako naj se še smejim?	JIM
Vedela sem, da nič ni za vedno.	NO
Pa vendar verjela sem tvojim besedam.	DAM
Da midva sva večna,	NA
da sva za vedno.	NO
Bel papir prepojen s črnino.	NINO
Moje srce pa z grenko bolečino.	INO

Urška Kiselak in Tjaša Geršak

Že od rojstva nam je bilo usojeno skupaj biti. iti
Nihče našega prijateljstva ne more na silo razbiti. iti
Bile so mnoge poti, ki smo jih morali skupaj prehoditi. iti
Včasih je bila potreba nas tudi miriti. iti
Čeprav sedaj bomo morali vsak na svojo stran iti, iti
prijateljstvo bomo skušali ohraniti. iti
Veliko se bomo morali še naučiti, iti
a vemo, da nazaj se ne bo mogoče vrniti. iti
Kljub vsemu pa temu ni mogoče uiti, iti
saj teh devet let si mora vsak po svoje zapomniti. iti

Ti

Ti

Anja Jelen in Lara Donik

Zelo sta nam bili všeč pesmi Josipa Murna Aleksandrova Trenutek in V daljavi, saj sta napisani zelo čustveno. Tudi sami smo poskusili napisati nekaj globokega, kar prihaja iz srca in seže v srce.

Vonjam opojni vonj

cvetoče cvetlice,

vonjam življenje.

Čutim srečo, veselje in radost,

čutim življenje.

Vidim razočaranje, solze in bedo,

vidim, da tudi takšno lahko je življenje.

Tjaša Geršak

Uživaj življenje, uživaj, če lahko.

Uživaj življenje, saj tako lepše ti bo.

Življenje se živi le enkrat tako.

Življenje se živi, uživa v nežnosti.

Tjaša Kovačič

**Upanje leži v nas in je kakor skriti jaz.
Sanje so le domišljija, naših misli čarovnija,
ki čakajo nas dolgo let,
ko naš sonet že zdavnaj je odpet.
Kmalu konec bo osnovnošolskih let in gimnazija postala bo moj drugi svet,
poln melodije, učenja ter filozofije.**

Iza Mlakar

**Je tema, tišina, samota, praznina.
Le misel v tej temi je svetla kot zvezda.
Le misel tiha kriči v tej tišini.
Le misel močna samoto preganja.
Le misel nate v trenutku praznine
odreši me te bolečine.**

Tjaša Geršak

**Poglej drevesa, poglej nebo,
poglej cvetlice, ki cveto,
poglej to sonce, ki zate sije,
s toplo odejo te pokrije.
Občuti lepoto, ki te obdaja,
kako nežno te razvaja,
žalost v hipu zdaj zbledi,
izbriše se vsaka kapljica skrbi.**

Tanja Kovač

**Trenutki bežijo, od nas hitijo.
Vsak dan veliko novega se zgodi
in ne moremo si zapomniti toliko stvari.
Toda lepi trenutki ne bežijo.
Moramo jih znati v srce zapreti,
saj od tam nam jih nihče ne more vzeti.**

Nuša Dretnik

**Na dnu srca, kjer ura bije,
temačni žarek me obsije.**

In sprašujem se:

»Odkar živim, sem res edini, ki trpim?«

**Moje srce je zateženo,
vse otrplo, nebogljeno.**

**A počasi stopam iz jame,
korakam iz temačne osame.**

Miha Petek

Luna in zvezde, mesto in luči,

oblak prekril je nebo,

v sobi je temno.

Depresija v očeh,

depresija na obrazu.

Sama z mislimi, sama v svet drvim.

Čakam, da ta bo prišel,

ta, ki temo bo vzel.

Tjaša Kovačič

**Sedim v učilnici.
Dolgočasno je.
Gledam na uro.
Končno zazvoni,
končno konec pouka,
veselje se v meni zbudi.**

Gregor Vezonik

**Sonce zaide in Luna posije
na Zemljo k nam dol,
kjer noč že bedi.**

Oskar Ramšak

**To življenje izgubilo je veselje
in kogar koli vprašaš za mnenje,
ta ti odgovori: »Vojna nikoli ne spi!«**

Peter Suhodolčan

**Srce je predal za spomine.
Vanj spraviš vse, kar mine.
Po navadi so v predalih zložene obleke.
V srcu pa najdeš izgubljeni poljub na bregu reke.
In ga spet okusiš, ko zapreš veke.
Sleherni glas se tišine dotika,
pesem mi je le stežka prihajala z jezika.
Pesem je nastala tako, da je jezik v mojih ustih poljubil nebo.**

Tea Repotočnik

**Nekje med oblaki, nekje v daljavi,
me čaka trenutek, da z mano zbeži,
v duši govori mi, kako in zakaj.
V trenutku beseda me užali, a čez čas se oprosti.**

Iza Mlakar

Nekje bleda duša lebdi,

nekje potihno kriči.

Rada bi začutena bila

od vsega širnega sveta.

Nekje se dobro godi,

nekje krivica preži.

A tja, kamor ti pogled nanese,

je realen svet, ki ne prizanese.

Nekje nekaj dobrega občutiš,

nekje nekaj slabega slutiš.

Toplina in mraz, zmaga in poraz.

Nekje sliši se komedija, **nekje** kriči tragedija.

Po vsem širnem svetu se dogaja,

ko nasmeh zasije in večni bitki poslednja ura bije.

Žiga Bogataj

Kaj vidiš, ko se ozreš naokrog? Barve, navadne barve.

Kaj slišiš, ko prisluhneš okolici? Zvoke, šumenje, laži ...

Poglej, poslušaj in govori s srcem

pa bo svet dobil nove, čarobne barve,

čudovite zvoke in iskrene, prave besede.

Klara Štavdekar

Srečko Kosovel je napisal pesem z naslovom Pa da bi znal.

Preberete, kaj devetošolci želimo znati.

PA DA BI ZNALA, bi vam zapela o ljudeh, ki nimajo sreče, o ljubezni, o otrocih, ki nimajo prijateljev, hrane in možnosti šolanja. Pa da bi znala, bi vam zapela o veselju, domu, ljubezni, družini, česar nimajo vsi, zato smo lahko srečni, da imamo okoli sebe ljudi in družino, ki za nas mar jim ni. Pa da bi znala, bi vam zapela, da moramo imeti radi vse ljudi, ne glede na to, kakšni so: bogati, revni, suhi, debeli, črni ali beli.

Viktorija Obretan

PA DA BI ZNALA,

bi vam zapela o sreči otrok, o brezskrbni mladosti, o dobrih mamah,
o željah, ki izpolnijo se vse.

Pa da bi znala, bi vam zapela o sreči in bogastvu,
o brezskrbnosti otrok, o toplem objemu,
o ljubezni mame do svojih otrok.

Pa da bi znala, bi vam zapela, da vse je lepo in prav,
da vsi smo srečni, da živimo kot ptički na veji in mamina ljubezen nas greje.

Pa da bi znala, bi vam zapela, kako lep je ta svet,
vendar resnica je kruta:

vsak otrok ne dobi, kar si želi
in misli mu tavajo, srce mu krvavi.

Pa da bi znala, bi vam zapela svoje želje za vse otroke sveta,
svojo srečo bi delila,
mamino ljubezen na njih izlila
in tako srečo okusil bi vsak.

Nika Simenčič

V času, ko se poslavljamo, naj VAM PODARIM(O) NEKAJ LEPIH BESED, KI JIH ni nikoli preveč. Naj VAS obdajajo mir, sreča, ljubezen, zdravje ... Čeprav vse zveni kot fraza, so moje (naše) besede in želje iskrene. Ob uresničitvi le-teh VAM bo življenje poslalo še vse ostalo.

Tjaša Geršak

Drage devetošolke, dragi devetošolci generacije 2009/2010!

Devet let ste napolnjevali prostore naše osnovne šole s svojo razigranostjo in vedoželjnostjo, gradili naše odnose, raziskovali ... Ni vam bilo vedno lahko, ker učitelji zahtevamo in pričakujemo znanje. Doživljali ste presenečenja, padce in vzpone. Želim vam svetlo in ravno pot do zastavljenega cilja. Hodite po svoji uhojeni poti, če je le prava, in prišli boste do vrha, ki ste si ga zadali. Verjemite, vaš trud bo poplačan. Ostanite / ostanimo prijatelji. Bodite srečni.

Vanja Benko, vaša učiteljica in mentorica glasila

OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

SAMORASTNIK ŠT. 2, glasilo devetošolcev

JUNIJ 2010

Uredili in oblikovali devetošolki: Klara Pavleković in Živa Ledinek

Mentorica: Vanja Benko